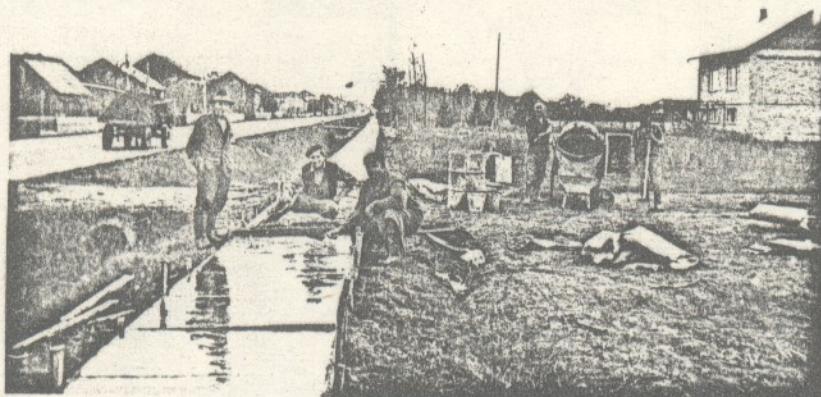

POVIJESNI ARHIV
BUŠEVAC
Broj _____ / 19_____

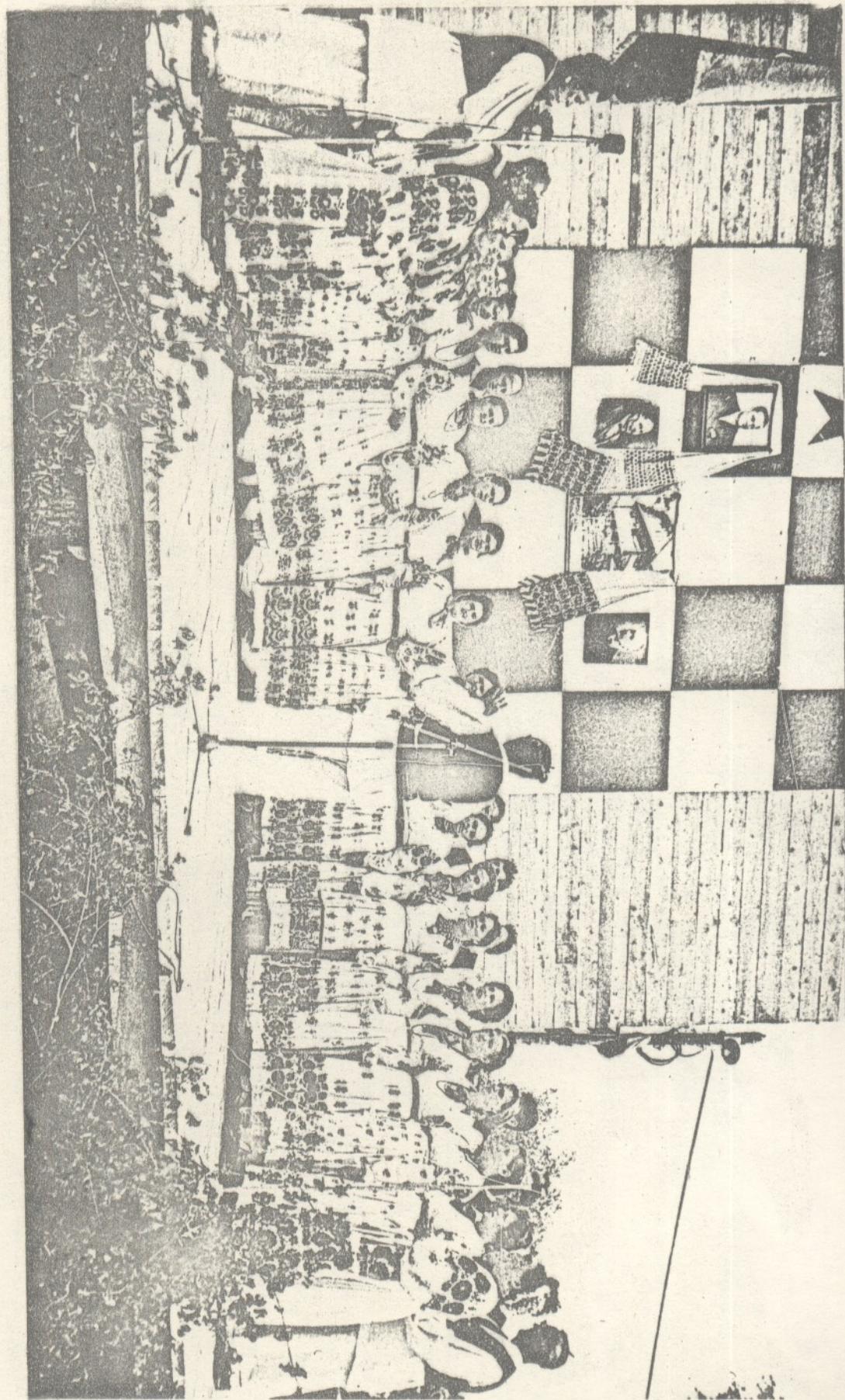
**OGRANAK „SELJAČKE SLOGE“
BUŠEVEC**

GODIŠNJIK
6

BETONIRANJE NOGOSTUPA UZ GLAVNU CESTU OD DOMA KULTURE
DO ŽIVICA

1972

TREBARJEVO DESNO, 6. LIPNJA 1971. — NASTUP PJEVAČKOG ZBORA OSS-e BUŠEVAC

G O D I Š N J A K

GODINA IX Buševac

26.II.1972.BROJ 6

I Z D A V A Č
OGRANAK "SELJАČKE SLOGE"
UPRAVNI ODBOR

UREĐNIK

Josip Kovačević

PIŠU

izvještaje: Ivan Kos
Juraj Robić
Tomo Rožić

Članke: Matija Mihatović
Marija Sever
Marijan Rožić
Josip Kovačević

Pjesme: Marija Sever
Matija Mihatović

CRTAO
karikature: Marijan Bobesić

Naslovnu stranu: Ivan Kos

PRIJEPISE:

na matrice: Katica Godinić
Juraj Robić
Josip Kovačević

UMNOŽAVANJE: Juraj Robić
Željko Kovačević

TISAK: Savez muzičkih
društva i organi-
zacija Hrvatske
Zagreb

Na taj način svi su bili upoznati sa svim važnijim akcijama
koje se pripremaju u 1972. godini. O urbanističkom planu sela
nismo imali ništa za uvrstiti u bilten, iako je ovo danas u
selu česta tema razgovora.

USPJEŠI I PROPUSTI

Nekih većih akcija u prošloj
godini u selu nije bilo.
Producena je staža nogostupa od
Križajne do Volavca i od Doma
kulture do Živica.
Pjevački zbor OSS-e nastupio je
na proslavi 100-god. rođenja
Stjepana Radića u Trebarjevu
Desnom.

Od planirane izvedbe
"Instalacija turopoljskog župa-
na" u Vel. Gorici nije bilo ništa.

Godišnja skupština OSS-e u 1971.
god. nije održana, pa je vjerojat-
no i to jedan od razloga za sla-
biju aktivnost OSS-e u protekloj
godini.

Glas Buševca br.11 koji je
bio predviđen da će izaći u
prošloj godini nije štampan,
Banalno je govoritio razlozima
neizlaska planiranog broja bilte-
na. S obzirom na ovakovu nezainte-
resiranost neće biti nikakvo čudo,
ako 1972. ne bude štampan ni
Godišnjak.

U ovaj broj nismo uvrstili
nekoliko materijale iz povijesti
Buševca koji su bili predviđeni
da ćemo ih tiskati u Glasu
Buševca.

Usprkos našoj molbi, nitko se
nije htio prihvati zadatka da
napiše finansijski izvještaj o
asfaltiranju ceste kroz Dolenc
i betoniranje nogostupa uz cestu.

Niti jedna naša organizacija
nije se sjetila da dade uvrstiti
u Godišnjak barem svoj plan rada
u ovoj godini.

UREĐNIK

IZVJEŠTAJ O RADU OSS-e BUŠEVEC ZA RAZDOBLJE
OD 18. IV 1970 - 26. II 1972. GOD.

Kao što je vidljivo iz samog naslova izvještaj o radu društva odnosi se na rad za dvije godine. 1971. godine nije održana godišnja skupština. Ne želimo opravdati subjektivni faktor, već prikazati stvarno stanje.

Zbog nastali, a predviđenih, troškova oko organizacije i proslave 50- godišnjice društva 1970. god. te većim djelom nepokrivenosti našli smo se u nesređenoj finansijskoj situaciji. Upravni odbor OSS-e donio je detaljno realno postavljen finacijski plan čijom realizacijom bile bi uklonjene naprijed navedene poteškoće. Naime, zbog nedospjelih potraživanja od pokrovitelja proslave Zagrebačke mljekare, za obećanu pomoć oko snošenja dijela troškova svečanog ručka od Skupštine Vel. Gorica, te zbog nerefundiranog iznosa u vrijednosti zastave koju je OSSRNH skupopćine Vel. Gorica poklonio društvu povodom njegovog jubileja, a spomenuta novčana sredstva za zastavu dao je OSS-e.

Upravni odbor uvidjevši u kakvoj situaciji bi se našao novoizabrani odbor u koliko bi uopće skupština prihvatile razrješnicu "starog". UO. odlučio je da ne saziva godišnju skupštinu dok poslovanje ne sredi.

No a sada cijelokupni prikaz rada kroz protekli period. Na godišnjoj skupštini održanoj 18. IV 1970. potvrđena je odluka Upravnog odbora i prihvaćen plan proslave jubileja 50- godišnjice osnivanja i aktivnog rada "Prvog prosvjetnog i dobrotvornog društva "Seljačka sloga" u Buševcu tj ogranka "Seljačke sluge", a time dato povjerenje i obaveze Upravnom i Organizacionom odboru u provođenju tih odluka u djelo. Iako su organizacione i programske pripreme počele i ranije, glavni dio posla tek tek stajao je pred nama.

Do 12. srpnja odnosno do dana proslave, bile su izvršene sve organizacione i programske pripreme. O toku svečanosti neću govoriti jer opširan izvještaj donio je prošli broj Glasa Buševca br. lo. a o uspjehu i odjeku jubileja pisala je i naša štampa. No moj izvještaj ne bi bio ipak potpun kada se ne bi zadržao na nekim pojedinostima. Upravni odbor zahvalio se i uvjeren sam da se i vi dragi članovi OSS-e, zahvaljujete kulturno prosvjetnim društvima Mladim Ilircima iz Krapine KUD "Dućec" iz Međimurja, ograncima "Seljačke sluge" iz Preloga, Gradečkog Pavlovca, Sunjske Grede, te Srpskom prosvjetnom društvu iz Pčelića, koji su svojim programom uveličali naš jubilej, MKSSRN Vel. Gorica na poklonjenoj zastavi društvu koju smo primili na dan svečanosti, Zagrebačkoj mljekari na pokroviteljstvu, Skupštini općine Vel. Gorica za pruženu pomoć svečanog ručka, ugostiteljskom turističkom poduzeću Slavija iz Vel. Gorice za ugostiteljske usluge, našim društvenopolitičkim organizacijama i svima onima koji su nam pružili bilo kakvu pomoć ili usluge za tu prigodu.

U uvodnom izlaganju naveo sam uzrok zbog kojeg nismo prošle godine održali skupštinu - neprispjeće obećanih novčanih sredstava. Međutim, kada je djelomično realiziran naš finansijski plan, također već spomenuti, podmirili smo naše dugove i sazvali godišnju skupštinu. Želim istaći da smo dio namjenskih sredstava od dotacije fonda za kulturnu djelatnost općine Vel. Gorica prebacili za pokriće navedenih dugova, jer Zagrebačka mljekara danas još duguje 4000 ND.

Upravni odbor zahvaljuje Ugostiteljskom poduzeću "Slavija", štamparskom poduzeću Velika Gorica i OPZ "Turopolje" u Vukovini na razumjevanju - nisu nam slali opomene za naplatu duga, jer vjerojatno, znaju kako se čovjek osjeća u tom momentu, u momentu kad drugog izlaza nema.

18. rujan iste godine usao je kao značajan datum u povijest društva i sela. Tog dana društvo je primilo Orden zasluge za narod sa srebrnom zviježdom, kojim je Predsjednik SFRJ Josip Broz Tito odlikovao OSS-e Buševac za rad i uspjehe postignute u toku 50- godišnjeg djelovanja. Na svečanosti kojoj su prisustvovali između ostalih predsjednik Skupštine Velika Gorice, pukovnici JNA, predstavnici "Seljačke sloge" iz Zagreba, te predsjednik prosvjetnog Sabora SR Hrvatske. Pripremljen je kratak recital, prikazani su i filmovi u koloru sa proslave 50- godišnjice društva i zadnja Turopoljska svadba, a nastavljeno je društvenom večerom.

Slavlje je prošlo, najviše i najdraže priznanje ostaje za uspomenu, a nama i budućim generacijama, nezaboravna i velika obaveza.

U 1971. zapažena je relativna pasivnost u radu, U navedenih nekoliko riječi ne želim opravdavati ili optuživati bilo koga već pokušati prikazati stvarno stanje navedenog perioda. O čemu se zapravo radi?

Vjerojatno je svima vama poznata jedna od najglavnijih točaka plana rada za 1971. god. "Instalacija turopoljskog župana" - po scenariju Josipa Kovačevića, a po zamisli Upravnog odbora održana bi bila u originalnom ambijentu u Velikoj Gorici, a po okviru rada, masovnosti kvaliteti rada sviju nas, te tvrdim i uspjehom nebi zaostajala za "Turopoljskom svadbom". U molbi Fondu za unapređenje kulturnih djelatnosti tražili smo za isto sredstva koja su preduvjet i potreba za izvedbu. U Fondu nije bilo sredstava i naravno "Ustoličenje" je "otpalo". Ipak nismo odustali obratili smo se mjerodavnim osobama ustanova i poduzeća općine a koje smo smatrali da bi eventualno mogli biti zainteresirani. Do sporazuma nažalost nije došlo. Navedenu manifestaciju nismo uvrstili u prijedlog plana rada za ovu godinu - prepustimo to vremenu.

Kao drugo, i sporazumno nije došlo do tradicionalnog posjeta sa Gradičanskim Hrvatima iz Trajštofa.

Prijedlog plana rada za ovu godinu detaljno prikazuje plan posjeta za navedeno razdoblje.

6. lipnja na poziv organizatora naš pjevački zbor nastupio je, (pjesmama: Crveni makovi, Pod kupinom i Ljepi moj vrtić) na proslavi loo -god. rođenja Stjepana Radića u Trebarjevu Desnom. To je trebala biti generalka za nastup na proslavi Dana općine koji je održan lo. lipnja. Međutim, poziv za učestvovanje na toj svečanosti nismo primili.

Naši recitatori postigli su na Prvom susretu scenskog stvaralaštva sela u Grubišnom Polju 19. 12. 1971. zapažen uspjeh. Stručni žiri dodijelio je Ivanu Vinter i Mariji Sever prvu i drugu nagradu. Na poziv organizatora (16.1.1972.) II susreta scenskog stvaralaštva sela predsjednik i tajnik društva prisustvovali su na sastanku odbora. Odlučeno je, da delegiramo svog predstavnika u Savjet II susreta scenskog stvaralaštva sela u Grubišnom Polju. To još nismo učinili, molimo novoizabrani Upravni odbor da izvrši delegiranje.

Poslije uspjeha na festivalu dramskih amatera Hrvatske i Jugoslavije u Korčuli odnosno Hvaru dramski ansambl imao je samo jednu premijeru i to 7. lipnja 1970. komedijom "Hipohondrijakuš" u Buševcu. Tom komedijom nastupili smo samo u Vel. Gorici i Mičevcu u okviru susreta mlađih općine Vel. Gorica. Ujedno smo ugostili dramsku grupu mlađih iz Koprivnice koji su prikazali nam igrokaz "Hasanaginica". Na temelju navedenog može se postaviti sasvim opravданo pitanje: zašto se nije nastupilo u još nekim mjestima naše općine, zar se onda isplati dotacija općine koju primamo, uglavnom za dramski rad itd.?

Evo odgovora za nastupe u bilo kojem našem mjestu, osim Buševca i Vel. Gorice nisu ispunjeni osnovni uvjeti za održavanje predstave i među ostalog, ravjese.

Bez pokretne opreme za pozornicu i ubuduće nećemo moći davati priredbe u mjestima koja imaju slabo opremljene pozornice ili je uopće nemaju. Zbog navedenih razloga 1969g. nismo dali priredbu "Svoga tela gospodar" u Veleševcu iako smo doputovali u to mjesto, a iako je prikazivan program zbog tehničkih nedostataka gubi na svojoj vrijednosti. Uz ovo mogli bi priložiti i sljedeću primjedu.

Dogodi se da priredba sasvim ne uspije kao što je to bio slučaj sa "Hipohondrijakušem", obolili koji glumac, ode li na odsluženje vojnog roka ili u inozemstvo i sl. nemože se nastupiti bez ponovnog uvježbavanja zamjenjene glumaca, (u folkloru na pr. nedostatak 1-2osobe se gotovo i ne osjete) dolazi do pasivnosti u radu grupe kao što je to bio slučaj 1971g. Drugim riječima, zašto se nebi dotiralo ješ neke druge djelatnosti pa do eventualne pasivnosti nebi došlo.

Poznato je da u Buševcu ima sve manje ljudi kojih znaju svirati narodne tamburice, a praksa je pokazala da takove trebamo. Obratili smo se Osnovnoj školi i već formirali 2 grupe entuzijasta, obratili smo se također i zatražili smo novčanu pomoć od općine za učitelja mladog tamburaškog orkestra i za nabavu nekoliko instrumenata koji su nam nedostajali, odgovor je bio tečvama no trebavimo imate dramu.

Moglo bi se dogoditi i u skroj budućnosti što ne želimo, da neće biti niti drame, i da neće imati tko primiti možda ponuđena novčana sredstva. Ovime ne želimo umanjiti razumjevanje Okćinske skupštine za amaterizam kod nas u današnje vrijeme, već naprotiv zahvaliti na pruženoj pomoći.

1971 bila je zaista pasivna godina dramskog rada. Naime, zbog ispita na fakultetu režiser Ivan Rožić zamolio nas je da ga oslobodimo amaterskih obaveza do rujna mjeseca. Međutim tada je nepredviđeno otišao u inozemstvo. Te u prosincu 1971 počeli smo uvježbavati igrekaz "Gospodsko dijete" čija će premijera biti u travnju.

Knjižnica je radila kratko vrijeme i to krajem 1971 god. do odla-ska knjižničara u JNA. Izvještajima iz ranijih godina uspjeli ste znati stanje knjižnog fonda gledano s aspekta sadržaja i vremena kada su nastale. Upravni odbor formiran je 16.2.1972. komisiju koja je odijelila neupotrebljive knjige (neke gospodarske i poljoprivredne priručnike) od dobrih i krisnih, a vrlo poželjnih za učenike osnovnih i srednjih škola, takvih im nažalost svega 396 primjeraka. Na dogovorom sa direktorom Narodnog sveučilišta iz Vel. Gorice možemo posuditi putem pokretnе knjižnice određe i broj knjiga koje želimo za školsku, i studensku omladinu i ostale, na određe o vrijeme. Mislim da ovu hvale vrijednu pomoć možemo u budućnosti prihvatiti ali i popunjavati našu biblioteku vlastitim knjigama. Kako? Preputimo te vremenu i skupštini na diskusiju. Knjižničar Marija Sevr predviđa rad knjižnice tokom čitave 1972 god.

U koliko dođe do predviđenog preuređenja prostora u vatrogasnem domu, nije isključena mogućnost otvaranje i čitaonice. O tome ćete biti na vrijeme obavješteni.

U povijesni arhiv upisan je unazad dvije godišne dokumentarni materijal OSS. Filmovi Turcopoljske svadbe i prisluškovanja, magnetofonska vrpca, foto rafije i drugo.

U 1970 god. za jubilej 50 godišnjice osnutka našeg društva iskali smo dva broja "Glasa Buševca" broj 9 i 10, a u 1971 samo "Godišnjak" broj 5. (Koji je bio namjenjen za godišnju skupštinu). Sva ta izdavačka djelatnost leži na ledima urednika. Uz skremna novčana sredstva s kojima se platilo umnožavanje, papir i štampanje može se reći da je izdano mnogo. Urednik Josip Kovačević je prisiljen da se snalazi kako zna i može da dobije koji članak ili ga sam mora napisati. Dati daktilograf-drugim riječima sve. Imamo članova koji bi mogli i znali nešto napisati, izbjegavaju taj posao koji iziskuje dosta vremena, pa vjerojatno smatraju da je vrijeme nepotrebno utrošeno. Bilo bi poželjno i dogovorenje je da i naše društvene političke organizacije daju u tu svrhu izvještaj o svom radu i sl. Iz tih razloga nije prošle godine štampan "Glas Buševca", a ukoliko nećemo imati u budućnosti dovoljno suradnika, materijala i potrebna novčana sredstva za tiskanje, "Glas Buševca" neće "ugledati" svijetlo dana.

Za uspjehe postignute u navedenom periodu zahvaljujemo zaslušnim članovima društva, društveno političkim organizacijama i mještanima sela, a posebno Skupštini općine Vel. Gorice koja nam je dala određenu novčanu pomoć, što znači kao što je već rečeno-mnogo. U koliko će se više aktivirati i dio članova koji su u zadnje vrijeme zakazali ili uopće nisu radili, te ako će biti ispunjeni ostali uvjeti potrebni za rad društva, uspjesi neće izostati ni ove godine.

Tajnik: Ivan Kos

INVENTAR

Garderoba dramskog ansambla:

Od prošle godine u garderobi dramskog ansambla nije bilo promjena.

Nabavljen je novi ormar. Sada postaje 2 ormara.

Garderoba pjevačkog zbora:

Spisak narodnih nošnji

20 kompletih našitih ženskih nošnji

3	"	prebirane	"	"
1		bijela	"	"

24 ukupno

20 komada muških lajbaka

21 " " gače

38 " " rubača /košulja/

1 " gače za pokloniča /dječje/

1 " rubača " "

1 pohača

2 stolnjaka

2 ručnika

1 komplet nošnje za mlađenku

40 pari muških i ženskih opanaka

2 sablje

1 berda

1 bubanj

Novo nabavljeni ormar za čuvanje nošnje.

Knjižnica: U knjižnici imamo 396 knjiga koje su vrijedne za čitanje.

Arhiv:

Nema nekih naročitih promjena. U arhiv redovno dolaze materijali koji su vrijedni za čuvanje.

Detaljniji izvještaj podnjet će na skupštini.

Predsjednik Nadzornog
odbora

Tomo Rožić

==== BLAGAJNIČKI IZVJEŠTAJ OSS-e BUŠEVEC ===

Razdoblje: 18.4. 1970. god. - 26.2. 1972.

Nastojao sam izdvojiti troškove po godinama, kao i uplate odnosno troškove - isplate po granama djelatnosti što je nižo navedeno i vidljivo kako slijedi:

1970. god.

	UPILATA:	ISPLATA:
Blagajnu sam preuzeo bez salda	---	
- dotacija Općine V. Gorica	12.000,00	
- Zgb-ačka mlijekara I. rata pokrov	2.000,00	
- takse i placarne na prosl. 50-god.	255,00	
- prodane razglednice	63,00	
- prodani karamfili	2.804,70	
- spomen čavli	4.440,00	
- "Slavija" V. Gorica 10% od prom.	2.390,25	
- " " pomoć za prosl.	900,00	
za domaće ručnike - pokloni učesn.		400,00
izrada i našivavanje narodnih nošnji		2.350,00
dozvola za održavanje proslave		50,70
ozvučenje i rasvjeta		250,00
razglednice		800,00
izrada slika sa okvirima i poklon albumi		982,80
karamfili i cvijeće za proslavu		990,00
propagandni materijal, stampanje plakata		1.783,15
izrada spomen čavala		1.350,00
izrada zastave OSS-e		3.100,00
usluge prevoza za učesnike proslave		977,30
izrada spomen ploče		1.500,00
"Slaviji" V. Gorica za svečani ručak užv.		9.424,40
OPZ "Turopolje" prodav. Buševec		2.347,10
poštanski troškovi - poštarine		16,40
ostali razni troškovi		219,65
- članarina za 1970. godinu	1.345,00	
- prodani kruh od skupštine	25,00	
- otpłata televizora	1.130,00	
troškovi održavanja god. skupštine		1.689,50
gostovanja društva iz Koprivnice		370,55
- ubrano od članova za knajpu i pr. 2.965,90		
- dar od Zagorec J. 5-\$ USA	75,00	
glazba, piće i hrana na knajpi		2.392,00
šminka i dramske knjige		165,90
troškovi seminara Hvar-Rožić I.		1.258,10
filmovi i fotograf. o prosl. i spomen albumi		1.114,00
2. Izrvenia seminara za gárdarobu		1.621,70
poklon povelje		1.121,35
muzički instrumenti		1.039,40
glumački kostimi i izrada istih		1.184,60
sitni inventar - strugula		263,95
reklama - izrada plakata (200,--)		200,00
putni troškovi i usluge prevoza		387,35
opanci 1-par		70,00
kancelarijski materijal		144,50
potrošni materijal		324,10
poštanski troškovi - poštarina		40,50

Ukupan promet blagajne 1970.g. 30.393,85 39.929,00

1971. god.	Uplata:	Isplata:
- dožnica općine V. Gorica	16.000,00	
- Zgb- mljekara II rata-pokrov..	2.000,00	
- prodani "Glas Buševca"	20,00	
- članarina za 1971. god.	1.035,00	
- " " 1972. "	1.635,00	
- za prodani "Godišnjak"	290,50	
- za opanke 2-- pari	200,00	
za opanke (12- pari)		1.200,00
troškovi seminara Hvar-Kovačević J.		1.265,50
matrice-ciklostil -kanc. materij.		778,75
štampanje "Godišnjaka" i "Glasa B."		706,00
akontacija i uvježbavanje dramske g.		1.000,00
prijepis ulega		560,00
knjige za knjižnicu		500,00
poklon knjige		110,00
vijenci za preminule članove		289,50
recitatori u Grubišnom Polju		682,00
posudba kostima u kazalištu		245,00
pretplata na Vel. Gorički list 68-71.g.		31,20
novogodišnje čestitke		35,00
potrošni materijal		257,30
poštanski troškovi -poštarine		101,70
usluge prevoza		100,40
troškovi proslave Trebarjevo		1.039,50
Ukupni promet 1971. god.	21.180,50	8.901,85
- donos prometa 1970. "	30.393,85	39.929,00
Sveukupni promet 70/71. g.	51.574,35	48.830,85
- isplate	48.830,85	
Saldo blagajne 26. 2. 1972. g.	2.743,50	
=====		
Slovima: Dvijetisućesdamstočetrdesettri dinara i 50/loo		
Blagajnik:		
. Juraj Robić		

SUSRET SCENSKOG STVARALAŠTVA SELA

Od 16 -19. 12. 1971. održavao se u Grubišnom Polju prvi susret scenskog stvaralaštva sela, pod pokroviteljstvom "Gospodarskog lista" i rad organizacije "Zdenka" iz Velikih Zdenaca. Na ovaj susret bio je pozvan i Ogranak "Seljačke slove" Buševac, koji se odazvao recitatorskom grupom. Članovi Ogranka "Seljačke slove" osvojili su prvu i drugu nagradu. Prvu nagradu za uspješno recitiranje "Khevenhilara i "Veliki petak godine". Miroslava Krleže dobio je Ivan Vinter, a druga nagrada dodijeljena Marija Sever za recitiranje pjesama Dragutina Domjanica "Bele rože" i "Ciklame, krvave ciklame". Na susretu je učestvovalo i Resničko glumačko društvo koje je izvelo "Smiješan život, gorak rat" Stjepana Pepelnjaka. Grupa iz Vugrovca predstavila se "Gospodskim djitetom" Kalmana Mesarića, a grupa recitatora iz Malih Zdenaca recitalom Ranka Đusićića "Zašto me nisi probudila majko?" Susret je bio uspješno organiziran, te će se održavati svake godine.

Marija Sever

USPOMENE IZ BUŠEVCA

(nastavak iz "Glasa Buševca" br. 10)

Odmah poslije oslobođenja Buševac je opet živnuo i ponovno se s velikom voljom i elanom razbuktao kulturno-prosvjetni, gospodarski i politički rad. Mnogo mlađih i poletnih ljudi nije se vratilo iz rata, gdje su položili svoje mlade živote za slobodu, ali su i osvjetlali lice svoga sela za sva vremena.

Ne bih mnogo pisao o radu nakon rata, jer je to već mnogo puta opisano i poznato. Napomenut ću samo neke stvari, koje su danas pomalo i smiješne i čudne.

Na primjer na jednoj priredbi 1945. godine isti dan su nastupile 4 dramske grupe: pioniri, omladina, društvo žena i sportski klub "Seljak".

Treba se sjetiti i lijepo priredbe prigodom proslave 30-godišnjice "Seljačke sloge", gdje su nastupili gosti iz Međimurja i ostalih naših krajeva. Uspjelo je i naše gostovanje u Stubici u čast Matije Gubca. Kad ga već spominjem, naše društvo je također dalo predstavu "Matija Gubec" u selu i u Vel. Gorici, gdje je pokojni Mate Detelić (bajnski) odigrac glavnu ulogu takovo vjerno i uvjerljivo, da bi mu mogao zavidjeti i mnogi profesionalni glumac.

Moj rad u prvo vrijeme poslije rata bio je pomalo i čudan, ali za ono vrijeme posve razumljiv. Bio sam tajnik Mjesnog N. O. O-a i kao takav vršio sve moguće funkcije od krštenja do smrti, a naročito je simpatičan posao bio otkup. Jedino nisam bio babica, jer su bile u selu dvije.

Današnjoj omladini, u doba mimija, midijskih i maksija teško je razumjeti da je, kad si "dobio" jedne čarape bilo isto kao dobar zgoditak na lutriji. Jedno vrijeme bio sam i predsjednik Zadruge i ona je u to vrijeme procvala. Za uzvrat, kad su slavili jubilej osnutka, a među osnivačima bio sam i ja, nisu me uopće pozvali. To je međutim jedino negativno što sam doživio u svom radu, jer svi drugi odali su mi i odaju mi priznanje za učestvovanje u radu i više nego sam zaslужio. Bolna mi je uspomena moj odlazak iz sela u Vel. Goricu, jer istog dana kad sam razrješen dužnosti učitelja u Buševcu, umro mi je sin jedinac.

Otišao sam iz Buševca, s kojim me osim poslovnih vežu i mnoge drage uspomene s balova, proslava, svadbi i drugih veselja, ali moje srce još je uvijek napola u tom dragom selu, gdje sam uvijek dobro došao, poštovan i voljen. Ne mogu da zaboravim svoje mnogo brojne đake, drage "vinske prijatelje" i lijepo snehe s kojima sam u tancu poderao mnogo đonova.

Nisu ni oni mene zaboravili, jer me svakom svećanijom zgodom zovu k sebi. Zato na kraju ovih kratkih zapisaka iskréno iz svega srca kličem:

Živio naš lijepi, pošteni i dobri Buševac!

(kraj)

Matija Mihatović

Velika Gorica

J E S E N

Ode doba vrućih ljetnih snova,
jesen plače kroz seoce blatno
i sa krošnja mojih kestenova
nesmiljeno skida lišće zlatno.

Bez cvijeća ostat će i bašta,
latice se s mojih ruža trune
ko dragulji s kraljevskoga plašta
ko biserje s mrtvog kralja krune.

Pod prozorom mirisava dunja
pruža plod svoj žut kô cekin sjajni,
ispod strehe mokra lasta kunja
i cvrkuće napjev oproštajni.

Kroz maglu mi mutni pogled hvata
drevnih šuma sive silhuite,
nad njima se sakupljuj jata
i put mora užurbano lete.

Sprastaroga hrastovog zvonika
mrtvo zvonce prebijeno jeca,
mokrom cestom iza svećenika
kroče bake i nejaka djeca.

Mrije ljeto, mriju ruže, ljudi,
u grudima mriju puste želje,
pa i nada, tek što se probudi,
već je usud teškim žrvnjem smelje.

Vihor jezdi krošnjom kestenova,
jesen tuži kroz krajolik blatni,
a iz knjige mojih ljetnih snova
ispao je zadnji listak zlatni.

U Buševcu 1936. god.

Matija Mihatović

MATIJA MIHATOVIĆ, rođeni Zagrepčanin, višegodišnji učitelj u Buševcu, koji je mnoge od nas naučio čitati i pisati. Aktivni je sudionik kulturnog pa i ekonomskog napredka našeg sela prije i poslije rata. Svoj život ukratko je opisao u zapisima "Uspomene iz Buševca". Svima nam je poznat njegov rad u OSS-e. Bio je, a po potrebi i danas, dirigent pjevačkog zbora. Za svoj zasluzni rad na dramskom polju dobiva 1963. god. lijepo priznanje Diplomu OSS-e, a povodom proslave 50-god. osnutka OSS-e najveće priznanje Povelju našeg društva. U Sportskom klubu "Seljak" bio je dobar nogometničar. Dosad nismo znali da je i pjesnik. U mlađim danima objavljene su mu neke pjesme u omladinskom listu. Napisac je ukupno stotinu pjesama. Vlastitom nepažnjom mnoge su od njih zauvijek izgubljene. Bilo bi lijepo kad bi ovu zbirku pjesama, koje on posjeduje, vidjeli objavljene. Njegova ljubav prema našem selu - rodnom mjestu svoje supruge - bezbroj je puta pokazao. Mlađe generacije poznaju ga i cijene kao svoga bivšeg učitelja, ona starija kao prijatelja, veseljaka i čovjeka sa velikim znanjem i širokim srcem. Zato ga i danas svi od milja zovu - naš vučitelj Matek.

U SPODJE

Franjo Rožić / Dragičin /
(1900 - 1972)

Umro je Franjo Rožić. Smrt ga je pokosila u 72- goj godini života. Njegov slab organizam shrvala je gripa i on je podlegao. U njegovom domu ostala je sama supruga.

Životni put bio mu je sličan njegovim vršnjacima u Buševcu. Kao mladić upisao se u DVD - Buševec. Osnutkom OSS-e 1920. godine postaje i on član ovog društva. U društvenočlanstvu je stalno prisutan. Radi njegovog poštovanja i sposobnosti bio je 1945. godine postavljen za prvog predsjednika Mjesnog narodnog odbora Buševca. Kasnije je bio biran za predsjednika naše poljoprivredne zadruge. Sve ove dužnosti vrši sa puno žara i radinosti.

Rat je u njegovu kuću donio veliku tugu , jer je Franjo, njegov jedini sin sa svega 17. godina poginuo kao partizan. Usprkos ovoj tragediji on nije bio potišten, želio je i borio se za naš napredak koliko je najviše mogao. Zadnjih desetak godina nije bio aktivna u društveno političkom životu.

Na molbu našeg uredništva on je opisao svoja sjećanja na prve dane narodne vlasti. Članak je stampan u "Glasu Buševca" br. 5 1965. godine.

Neka mu bude hvala za sve ono što je učinio za naše selo i zajednicu.

Na groblje u Vukovini ispratili su ga uz brojnu rodbinu, prijatelji i znanci, te stari zadružari, članovi DVD-a i OSS-e.

Nad otvorenim grobom posmrtno slovo održao je u ime DVD-a Mato Robić /Janka/, u ime OSS-e njezin predsjednik Stjepan Robić, dipl. ecc. Upravitelj OPZ "Turopolje" Josip Vugrić /Ilija/ - oprostio se u ime ove radne organizacije, a Ivan Vinter u ime Saveza boraca.

Njegov grčb okitiše mnogobrojnim vijencima.

Slava mu !

PRETPLATITE SE NA " GOSPODARSKI LIST "

ČITAJTE I ŠIRITE " VELIKOGORIČKI LIST "

AMERIKA VIŠE NIJE SAMA AMERIKA

„Razgovor sa Mery Kralj - Marićom Andelićinom“

Jedne kišne subote pođoh sa bezbroj pitanja na sastanak. s našom zemljakinjom gospodom Mery Kralj rođ. Robić, koja je pred pedeset godina napustila Buševec, te puna snova o boljem životu krenula u daleku Ameriku. Ali, Amerika je pružila sve prije nego sreću i blagostanje.

„Kad sam došla u Ameriku sve što sam si poželjela bilo je da se vratim kući, u domovinu koja bi mi pružila bar toplinu rodnog kraja. Nakon kratkog vremena udala sam se za svoga Jureka, početak je bio vrlo težak, ali bili smo mladi i puni volje da stvorimo jedan novi svijet za koji je bilo potrebno mnogo odricanja. U ono vrijeme vladala je u Americi velika besposlica pa je i to otežavalo naš položaj. Za vrijeme rata kriza je nestajala i dok su u domovini padale žrtve, Amerika se obogaćivala u sjenici jednog rata“.

„KADA STE PRVI PUTA NAKOM SVOG ODLASKA POSJETILI BUŠEVEC KAKO STE DOŽIVJELI SREDINU RODNOG KRAJA“?

„Prvi puta, nakon svog odlaska u Ameriku, posjetila sam Jugoslaviju 1955. Osjećala sam se isto onako kao i onda kad sam prvi puta došla u Ameriku. No kad sam upoznala rodbinu i stekla nove prijatelje, bilo mi je veoma lijepo među ljudima koje sam bila jednom napustila tražeći raj koji nalazimo samo u pričama.“

„Drugi puta posjetila sam Jugoslaviju 1961. kao vodič jedne grupe Hrvata i Slovenaca. U Buševcu se promjenile mnogo toga i Buševec je bio tokom godina mnogo napredovao, ali kad sam ponovo došla 1963. iznenadio me golemi napredak Buševca. Danas je Buševec gradić kakav je bio naš grad oko 1935. godine. Nekad je život bio i Americi težak i mi smo se borili za izgradnju Amerike, sjećam se kako smo jednog Prvog majaizašli na ulice sa parolama da tražimo svoje pravo, kao pravo penzije. To smo i dobili, ali tako da tokom radnog odnosa mi u stvari plaćamo tu penziju, a oni nama onda kad apprestanemo raditi daju taj novac, koji smo mi uložili u svrhu penzije. Teška su te bila vremena, ali i danas američka omladina protestira i to zbog rata u Vijetnamu iz kojeg se mnogi i ne vrate, a na demonstracijama padaju žrtve.“

„ŠTO JE POTREBNO DA BI ČOVJEK U AMERICI USPIO“?

„Da bi čovjek u Americi uspio potrebno mu je prije svega zdravlje i dobar posao. Može se mnogo steći ako čovjek dobro radi i dobro gospodari. No isto tako se može sve izgubiti ako čovjek oboli. Mnogi ljudi osiromani kupujući zdravlje jer u Americi ljudi u tom pogledu nemaju nikakvih povlastica. Za zdrastvene usluge plaćaju svi, a oni koji nemaju čime često su osuđeni da umru. Siromaštvo nestaje i ako čovjek izgubi posao, a to se dešava najčešće kada poslodavac zatvori tvornicu jer njega se ne tiče što je jedan čovjek ostac bez posla i zbog toga nastaju teške posljedice.“

„VI STE SVOJU MLADOST PROVELI VAN SVOJE DOMOVINE. ŠTO VI DANAS OSJEĆATE ZA SVOJU DOMOVINU I DA LI VAŠ SIN GOVORI HRVATSKI?“

" Ja sam svoj život provela daleko od rodnog kraja, ali ipak mene, a tako i sve druge iseljenike srce vuče u stari kraj. Nažalost moj sin ne govori hrvatski. Nekada, kada je naš sin počeo govoriti engleski, mi smo onda od njega počeli učiti taj jezik i tako je on malo pomalo zaboravio hrvatski jezik.

"KOJIM JEZIKOM RAZGOVARATE U SVOJOJ KUĆI" ?

"Gоворимо пола engleski , pola hrvatski, ali više engleski!"

" ČULA SAM DA SU U KLIVELANDU GOSTOVALI NEKI NAŠI PJEVAČI I BILI VAŠI GOSTI." ?

" Da; bili su Ivo Robić, Marko Novosel i Anica Zubović. Oni su bili lijepi primljeni od naših iseljenika ,sudjelovali su i na "Hrvatskom radio satu" kojega vodi i uređuje John /Ivan/ Birek. Oni su održavali koncerte u Hrvatskom i Slovenskom domu. Nakon toga je bila zajednička večera pjevača i nas iseljenika. Anica se vozila i u Detroit i pomogla joj da se snađe. Ona mi se još i danas javlja."

"DALI U AMERIKU DOLAZI"GLAS BUŠEVCA", I DA LI ON OMOGUĆUJE BAR PRIBLIŽNO NAŠIM ISELJENICIMA DOČARATI SLIKU BUŠEVCA I RAD NJEGOVIH MJESTANA ?

"Glas Buševca" je vrlo čitan list kod nas i mi smo veoma zadovoljni njegovim sadržajem, jer nam on omogućuje da šteč bolje upoznamo naše selo ,dogodaje i napredak naših Buševčana.

John Birek / rođen iz Vukovarca/ uzima i VUS i druge novine. On vodi već 26 godina "Hrvatski radio sat". Ta emisija je na programu svake nedelje od 12 -14,30 sati. To je jedini program koji ne govori o politici, on prenosi naše želje i poruke za imendane i rođendane i druge poruke".

Nakon ovog razgovora Mery Kralj je pustila magnetofonsku vrpcu odakle se začuše drhtavi glasovi naših iseljenika koji su pozdravljali svoju braću i sestre, ne zaboravljajući pri tom pozdraviti i svoj Buševac koji je još uvijek i nakon mnogo godina u njihovim srcima dragi domaći prag sa sjećanjem na bəonogo djetinjstvo i željom za koricom suhog kruha.

TONI /ANTUN/ KOVAČEVIĆ JE TAKOĐER REKAO PAR RIJEĆI NAMJENJENIH NAMA BUŠEVČANIMA:

"Mery, ti ideš u našu domovinu, u naš stari dom, Nemoj zaboraviti pozdraviti naše aktiviste, kulturne radnike, koji su proslavili 50 god. OSS-e i 70 god. DVD-a. Čestitam i želim da nastave sa svojim radom jer se mi s njima veoma ponosimo".

Čestitkama se pridružio i ĐORD KRALJ že leći nam također da uspješno obavljamo svoj posao. Nadajmo se da će se njihove želje ostvariti, a mi ćemo njima zaželjeti mnogo posjeta starome kraju koji je sada u novom rahu. Te sada možemo reći da Amerika više nije sama Amerika jer smo i mi stvorili mukotrpnim radom blagostanje u našoj domovini i nije potrebne da ga tražimo u tuđem svijetu kako su to morali nekada naši preci.

Buševac, kolovoz 1971. god.

Marija Sever

R U K E

Ruke su se digle iz prašine
i blata.
Ruke su gorjele gorućim žarom
mnogih ratova.
Ruke su bile sklopljene u
molitvi.
Ruke su hranile tijela naša
bijedna.
Ruke su stvorile ljepotu
svijeta.
Ruke su željele stići ljeta.
Ruke, ruke su sve željele uzeti,
bez cijetu su gledale, ruke su
ostvarile mnoge ciljeve.
Sve na svijetu ruke su stvorile,
samo vrijeme nisu ruke zaustaviti
mogle.
Jureće ništa pregazilo je ruke,
iznikle iz prašine i blata, opet
su se ruke našle u kaljužama.

ZEMLJA VAPI

Nad zemlju se nadviše oblaci
tmurni,
prekriše plavetnilo neba i
sunčev sjaj.
Ljepotom žasja tek na tren
nebeski svod i onda proplaka
i zajauka ko čemerna mati kad
gubi dijete.
A svaka pora zemljine kore
uzdisala je za kapima što
padahu na naša lica izmučena,
ispaćena, ozarena srećom i tugom.
Hodasmo, a zemlja ispod nas
tražila je suze s neba
da utaži žeđ i naša tijela da
ublaži glad.

Marija Sever

OGRANAK "SELJAČKE SLOGE" - BUŠEVEC

ODRŽAVA /u subotu/

26. VELJAČE 1972.

G O D I Š N J U S K U P Š T I N U

POZIVAJU SE ČLANOVI DA PRISUSTVUJU ISTOJ.

SKUPŠTINA ĆE SE ODRŽATI U PROSTORIJAMA
DVD-a.

Početak u 19. sati.

Odbor

NIGDAR NEBU KRAJA

Stoji nebo nad nami
muči zemla pod nami.
Med njimi smo mi
bogčija i bogatstvo,
žalost i radost,
starost i mladost.
Z neba nas gromi tuku,
zemle nas k sebe vleku.
Se ke je tu nekam othaja,
prehaia
Samo nebu nad nami
i zemle pod nami
nigdar nema kraja.

Mlada pjesnikinja MARIJA SEVER- rođena je u Buševcu 22. II 1951. godine. Do sada je napisala više pjesama. Od toga veći broj na kajkavskom narječju. Njezina pjesma NIGDAR NEBU KRAJA recitirana je na Drugom recitalu kajkavske lirike "Dragutin Domjanic" Zelina 1971. (Održano 25 i 26. IX). Ista je tiskana u časopisu KAJ broj 7-8 1971. godine.

Bachelor of Arts

U proljeće o.g., na Queen's University u Kingston, Ont., diplomirao je iz povijesti i političkih znanosti Zlatko Bobesić, sin Ivana i Nade Bobešić iz Sudbury-a, Ont.

ZLATKO BOBESIĆ - rođen je u Buševcu 1947. godine. U Kanadu je otisao 1957. godine. Svoju staru domovinu posjetio je pred dvije godine. Tom prilikom bio je gost i našeg društva. Talentirani i ambiciozni Zlatko prije kratkog vremena diplomirao je na Queen's University u Kingston, Ont., iz povijesti i političkih znanosti i odmah se upisao na pravni fakultet istog sveučilišta.

Zlatko je jedan od malog broja sinova hrvatskog naroda koji je imao mogućnost da studira u tuđini i na taj način sa fakultetskom naobrazbom svoje nove domovine može ostvariti bolju budućnost.

On izvrsno poznaje hrvatski- svoj materinski jezik, (prije odlaska u Kanadu išao je u osnovnu školu u Buševcu) a sada engleski i francuski, kojima se služi u Kanadi. Želimo da ovo njegovo znanje koristi kako njemu tako i našem narodu u Kanadi.

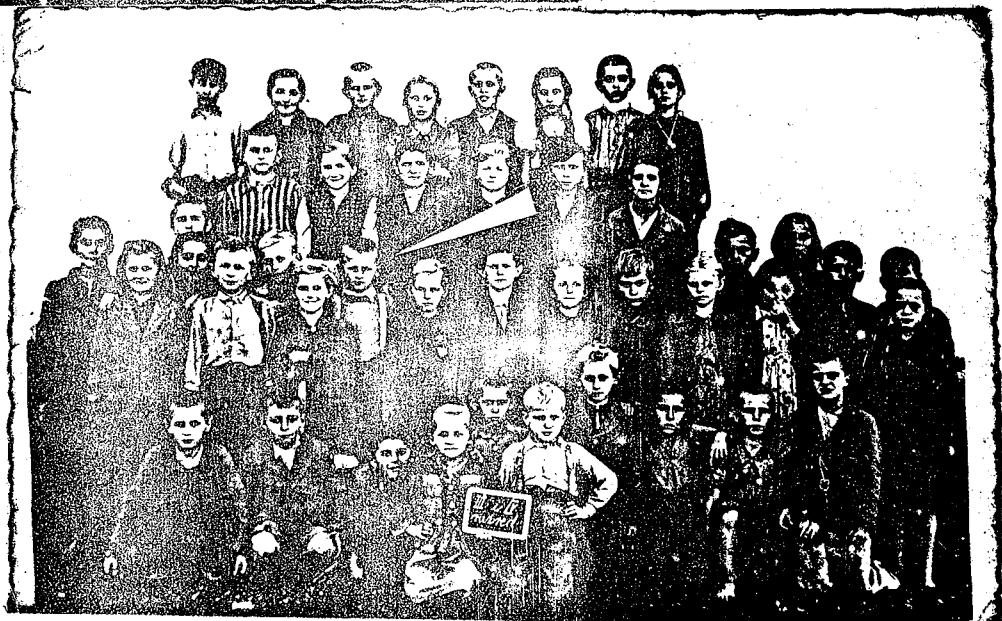
(Isječak iz novina naših iseljenika u Kanadi)

Čestitamo mu na uspjehu kao i njegovim roditeljima Ivanu i Nadi, koji su mu omogućili da završi ovaj studij. Drago bi nam bilo da ga opet vidimo ovdje među nama u našem i u njegovom rodnom kraju.

ZVONIMIR ČRNKO - rođen u Buševcu 1. kolovoza 1936. god. Pohađao je školu u Buševcu i Vel. Gorici, te Akademiju za kazališnu umjetnost u Zagrebu. Poznati je naš filmski glumac. Tumačio je više uloga u raznim filmovima. U Buševcu, gdje je odrastao i živio sa povremenim prekidima sve do 1968. godine, bio je aktivan član u Ogranku "Seljačke slove" i nogometnom klubu "Polet". U njemu se slišala čudna sinteza odličnog športaša i izvrsnog glumca. Sve svoje fizičke sposobnosti dao je maksimalno na zelenom polju, za bolji plasman našeg kluba, a sve svoje glumačke sposobnosti na pozornici OSS-e u Buševcu, čiji je bio glumac i redatelj više godina.

U znak priznaja za svoj dramski rad u Buševcu, godine 1963. dobiva i pismeno priznanje tj: Diplomu od OSS-e Buševec.
Danas radi i živi u Zagrebu.

Na slici učenici III i IV razreda osnovne škole u Buševcu. Godište 1935 i 1936. Snimio učitelj Matija Mihatović 1946. godine. Bjela strelica pokazuje među učenicima Zvonimira Crnka.

SVUGDJE JE LIJEPO - ALI DOMA JE NAJLJEPŠE

Razgovor sa Anicom Robić - (Janičom Petrovom)

Čovjek, koji skoro cijeli život provede na rodnoj grudi, i osjeti sva njena dobra i zla, a potom ode tamo gdje kažu da je ljepše i lakše nego u zavičaju, najbolje zna što znači odlazak, čežnja i konačno povratak u rodni kraj.

U razgovoru sa Anicom Robić koja je 1964 godine otišla u kanadu i nakon 7- godina vratila se u domovinu, osjetila sam još u početku našeg razgovora onu staru izreku "SVUGDJE JE LIJEPO ALI DOMA JE NAJLJEPŠE".

"Kad sem došla tam bilo mi je lepo, samo mi je bilo teško radi jezika, jer tam ima puno nacija.

Ja sem doma kuvala, a sin i sneja su išli na posel. Nakon leto dan dobila sem udovičku penziju, tak dobi saki teri je star 60-let i leto dan je tam, samo je sad zišel zakon da treba tam biti 5-let i onda se dobi penzija. A da sem bila tam lo- let onda bi dobila penziju v Jugoslaviju."

JESTE LI BILI BOLESNI I KAKO STE SE LIJEĆILI ?

"Bila sem i saki sem mesec išla na kontrolu i to mi je se država plačala."

- Iz ovog razgovora vidimo da Kanada ide u susret došljacima, a to je zbog toga što je Kanada zemlja s velikom površinom, ali s malim brojem stanovnika i cilj Kanade je da se na taj način poveća naseljenost.

POSTOJI LI KAKVA RADIO-STANICA, KOJA BI EMITIRALA PROGRAM NA HRVATSKOM JEZIKU ?

"Je i radio stanica i najne slušamo navek naše pesme i vesti iz naše zemle, a stanicu vodi jeden iseljenik Lončarić se zove. Bili su tam i naši pevači."

ŠTA MISLITE ŠTA JE GLAVNO DA BI ČOVJEK TAMO USPIO ?

"Jezik je glavni, a posel se onda lako dobi i država šele sakoga 6- mesec v školu dok navči jezik. Bila sem i v Amerike ali je v Kanade lepše. Toronto, v terem sem živela je veliki grad i puno sem gradov videla, ali nijen ni lepi kak je naš Zagreb." DALI VAŠI GOVORE DOMA HRVATSKI ILI ENGLESKI ?

"Moji si govore hrvatski, a deca idu saku subotu hrvatsku školu. Navek mi je bilo namisli kak je doma. A kad sem došla nisem odma prepoznala Buševac to se puno napravilo i uredilo. Denes je pri nami skoro kak i v Kanadi. Delati treba i pri nami i tam, i tam ima sirotine vekše nek i pri nami, a mi smo već blizu Kanade."

- Ma koliko ljudi maštali o dalekim bogatim zemljama jednom ipak shvate, da je najveće bogatstvo njihova domovina. I opet moramo naglasiti, da danas Amerika više nije Amerika i već nemamo - iti poke vu te strajnske daleke zemle-.

H_U_M_O_R

Zake - Zato

Zake - ne štampan lani nijen broj "Glasa Buševca"?
Zato - ke urednik nema svoje penez da plaća honorar za pisajne člankov.

Zake - se nijedna organizacija v selu ne setila da doznači kakve peneze za "Glas Buševca"?
Zato - jer ga odborniki ne čitaju, pa nesu upcznati z problemom lista.

Zake - mi nemamo mesnice ni brijačnice v selu?
Zato - ke se nesmo postarali za to.

Zake - letes ne bilo na fašnik zabave i ni fašničke povorke?
Zato - jer smo celo leto fašniki pak ne to interesantno.

Zake - nekteri kulturni radniki puno piju v bertije?
Zato - ke od toga pića jeden del poreza ide za kulturu i na taj način pomažu kulturu i prosvetu.

Zake - nekteri članovi OSS-e su odlučili da se spišu z društva?
Zato - ke nadu mogli ili na skupštinu, pak nadu svoju članarinu mogli tam zapiti.

Zake - neke naše žene nesu zato da daju svoj prilog za gradnju bolnice za lečejne karcinomom v Zagrebu?
Zato - ke su sad zdrave pak misle da je nim na nigdar treba.

Zake - se pojedinci v selu ne slažu z našum zajednicum -
- da je naša cirkva spomenik kulture?
Zato - jer bi onda trebali dati svoj doprinos za negov popravek.

Zake - nekteri rukovodioci smatraju da ne treba napraviti OSS-e vlastitu društvenu prostoriju još par let?
Zato - ke smatraju da je za par let već nabu nikomu treba.

Zake - nekteri zaslužni člani nejdu na sastanke?
Zato - jer se preteški od velike zasluge pak bi je treba nositi.

Zake - pojedini mladići v sele nose duge lasi?
Zato - da im vuva ne pozebu.

Zake - se negde i ze sedamdeset let ženi, a drugi nemru ni mlajši?
Zato - kej su preveć prebirlivi.

Zake - nekteri članovi OSS-e misle da skupština "Sloge" - knajpa?
Zato - jer se neki člani vesele plesu i pilu a ne sastančenju.

Zake - nekteri članovi Sportskog kluba "Polet" su se spisali z društva?
Zato - ke klub nema više bertije.

RAD I REZULTATI ŠS "POLET" OD
NJENOG ONUTKA DO DANAS

Mnogim našim mještanima kojima su rezultati i rad Šahovske sekcije "Polet" nepoznati ili su nedovoljno obaviješteni o tome, želio bih uoči jubilarne godine te sekcije iznijeti njezin historijat i rezultate.

ŠS "Polet" počela je djelovati unutar SD "Polet" od 1962.g. kada je i registrirana kod Šahovskog saveza Jugoslavije. Glavni inicijator osnivanja Šahovske sekcije bio je drug Katulić Stjepan (Crnkov), koji je i dalje sve do 1965. bio glavni organizator svih takmičenja i susreta. Njegov rad nastavili su naizmjenično Katulić Drago, Rožić Zlatko i Rožić Marijan.

ŠS "Polet" je po broju članova bila među najmasovnijima u Hrvatskoj (1962.g. druga u Hrvatskoj iza "Mladosti" Zgb, a 1964.g. osma).

Tokom proteklih godina odigrano je 29 turnira unutar sekcije, pa će ukratko iznijeti pobjednike dosadašnjih turnira po njihovu značaju:

1. Dosadašnji P R V A C I sekcije:

- 1964.g. KATULIĆ STJEPAN
1967.g. GREGOREC JURAJ
1969.g. ROŽIĆ MARIJAN
1971.g. ROŽIĆ ZLATKO

2. Pionirski prvaci šah.sekcije:

- 1965.g. ROŽIĆ MARIJAN
1968.g. KOVACHEVIĆ JOSIP i KOVACHEVIĆ IVICA

3. Brzopotezni prvak sekcije :

- 1968.g. Rožić Zlatko

4. Prvomajski turniri :

- 1965.g. Rožić Marijan
1966.g. Detelić Stjepan, Rožić Zlatko, Lučić
Marijan i Rožić Marijan (podijelili 1-4.)

5. Pobjednik brzopoteznog turnira :

- 1963.g. Rožić Zlatko

6. Pobjednici turnira trećekategorika:

- 1964.g. Katulić Stjepan
1964.g. Rožić Marijan

7. Pobjednici turnira četvrtočekategorika:

- 1962.g. Detelić Ivan
1962.g. Katulić Stjepan
1962.g. Bobesić Nikola
1962.g. Detelić Franjo
1963.g. Detelić Stjepan
1963.g. Crnko Josip i Svehla Ivan
1963.g. Gregorec Juraj

8. Pobjednici turnira vankategorika;

1962.g. Detelić Ivan, Bobesić Nikola, Katulić Stjepan, Detelić Franjo, Katulić Branko, Zgurić Josip, Kovachević Josip i Katulić Drago.

1964.g. Kovachević Ivan i 1966.g. Katulić Stj. IV

Godine 1965.je Rožić Zlatko na Omladinskom prvenstvu grada Zagreba osvojio izvrsno 6. mjesto, a 1967.g. je Rožić Marijan bio 15-ti. Krajem 1971.g. odigrano je prvo pojedinačno prvenstvo općine Velika Gorica gdje su članovi ŠS medju 16 sudionika zauzeli slijedeća mjesta:

1-2. Rožić Marijan	14-bodova
3. Rožić Zlatko	11,5 "
5. Gašparuš Vinko	10 "
8. Kovachević Ivan	6,5 "
12. Živković Djordje	4,5 "

Ovogodišnje prvenstvo sekcije koje je počelo 13.2.1972.g. okupilo je 27 igrača, koji su podijeljeni u dvije skupine. Prvenstvo je još u toku pa za sada ne možemo još objaviti konačne rezultate.

U momčadskim takmičenjima ekipa ŠS "Polet" Buševec imala je također mnogo uspjeha.

Na seoskim sportskim igrama osvajala je 1.mjesto 1965, 1967, 1968 1969 i 1970.godine, a 2. mjesto 1962. 1964 i 1971.g.

Na omladinskim sportskim igrama koje su osržane 1965.g. naši omladincibili su uvjerljivo prvi.

Na prvomajskom općinskom turniru 1966.g. osvojili su 1. mjesto a 1967.g. 2.mjesto. Godine 1968. je taj turnir prorastao u prvenstvo općine, pa ŠS "Polet" te i 1969.g. osvaja 1.mjesto, a 1970.g. 2.mjesto u općini.

Osim tih općinskih takmičenja sudjelovala je ŠS i u II.ligi prvenstva grada Zagreba, gdje je 1968.g. osvojila 5.mjesto, a 1969. god. 6.mjesto.

Tokom tih godina nastupanja ekipa ŠS "Polet" imala je 79 susreta od kojih je 51 dobila, 9 odigrala neodlučno i 19 izgubila. U bodo-vima razlika je 239,5:139,5 u korist "Polet"-a. U tom razdoblju održani su susreti sa 34- razna protivnika, od kojih ču izdvojiti rezultate ekipa s kojima su održani više od 3- meča:

Ime ekipe	br.susreta	Pobj.	Neodl.	Poraz	Bodovi
M R A C L I N	9	7	0	2	30,5:13,5
K U C E	9	9	0	0	38 : 6
L U K A V E C	6	3	2	1	20 : 12
R A K A R J E	5	5	0	0	19 : 1
V P P L E S O	5	4	1	0	16 : 5
G R A D I Ć I	4	2	1	1	9 : 7
K U R I L O V E C	4	4	0	0	14 : 2
P L E S O	4	4	0	0	13,5 : 2,5
G A R N I Z O N P L E S O	3	0	2	1	6 : 8
i t. d.					

Za sekciju je nastupilo tokom proteklih 9 godina 29 igrača. Nabrojiti ču one koji su imali više od 10 nastupa.

To su: Rožić Marijan 58, Katulić Drago 52, Rožić Zlatko 45,

Kovačević Ivan 29, Katulić Stjepan 26, Gregorec Juraj 24, Detelić Ivan 22, Lučić Marijan 14, Godinić Ivan 12, Kos Nikola 11 i Gašparuš Vinko 10 nastupa.

Nadam se da će u ovoj jubilarnoj godini ŠS "Polet" imati mnogo nastupa i još više uspjeha, da će održati tradiciju dobrih rezultata.

Napisao :
(Rožić M.)

GLAS BUŠEVCΑ s malim zakašnjnjem čestita

Z L A T N I P I R

Fabijanu i Bari Bobesić

u želji da u radosti i zdravlju prožive još mnogo godina.

POTPUNI SPISAK DAROVATELJA SPOMEN ČAVLA NA
ZASTAVU OGRANKA "SELJACKE SLOGE" + BUŠEVEC

Red. br.	Prezime i ime	Mjesto	Ulica i broj
1.	AKTIV ŽENA	Buševac	
2.	AKTIV SAVEZA OMLADINE	"	
3.	Bobesić Zvonko	"	Kol. 22/1
4.	" Stjepan	"	24
5.	" Josip	"	24
6.	" Drago	"	26
7.	Blažeković Slavko	Vel. Gorica	
8.	Cerovski Barica	"	
9.	Cvetković ing. Stjepan	"	
10.	Črnko Josip	Buševac	Kol. 28
11.	" Stjepan	"	11
12.	" Matija	"	Gl.c. 62
13.	" Franjo	"	Kol. 5/1
14.	" Nikola i Barica	"	5/1
15.	Čunčić Slavko	Kuče	
16.	" Andrija	"	
17.	Čubanec Nikola	Veleševac	
18.	Detelić Imro	Buševac	Kol. 48
19.	" Mato	Vel. Gorica	
20.	" Franjo	Buševac	33/A
21.	D V D	"	
22.	Develić Ivan	"	Gl.c 32
23.	Dianežević Antun Dešo	Vel. Gorica	
24.	Foljic Ivan	"	
25.	Furko Mato	Veleševac	
26.	Glagolić Mišo i Seka	Vel. Gorica	
27.	Gusić Nikola	"	
28.	Gmižić Franjo	Čička Poljana	
29.	Horvatić Elaž	Vel. Gorica	
30.	" Fabijan	"	
31.	" Franjo	Buševac	Kol. 19
32.	Horvat Josip	Vel. Gorica	
33.	" Željko	"	
34.	Huzjak Višnja i Ivančica	"	
35.	Ivančić Ivan	"	
36.	Jelak Ivan	"	
37.	Juratović Marica	Buševac	Gl. 48
38.	Katulić Ivan	Vel. Gorica	
39.	" Iava	"	
40.	" Franjo	"	
41.	Katulić Marko	"	
42.	" Stjepan	Buševac	Kol. 73
43.	" Nikola	"	Gl. 101
44.	" Marica	"	101
45.	" Drago	"	Kol. 43
46.	" Mato	"	
47.	" Franjo	"	Kol. 37
48.	" Stjepan	"	Kol. 47
49.	Kovačević Juraj	"	28/A
50.	" Ivan	"	40
51.	" Tono	"	Gl.c. 93
52.	" Stjepan	"	Gl.c. 52
53.	Karač Josip	Vel. Gorica	
54.	Kučan Dubravka i Sandra	"	
55.	Karančić Stjepan	Novo Čiće	

56.	Kovačević Franjo	Buševac	Kol. 42
57.	Katulić Ivan	"	" 67
58.	Križanić Vid	Vel. Gorica	
59.	Kovačević Juraj	Lomnica	
60.	Kos Ivan	Zagreb	
61.	Kos Ivan	Buševac	Kol. 38
62.	Kos Zlatko	"	" 38
63.	Kos Ivan - Doni	"	" 32
64.	Kos Petar	"	" 32
65.	Kos Franjo	Turopolje	
66.	Lajb Rudolf i Boris	"	
67.	Lučan Juraj	Buševac	Kol. 25
68.	Lučić Franjo	Kuče	
69.	" Josip	Buševac	Kol. 16
70.	Lukić Dušan	"	Gl.c. 73
71.	Lj. Šae Janko	Vel. Gorica	
72.	Mihatović Matija	"	
73.	Matanović Ivan	"	
74.	MO SSRN	Buševac	
75.	MK SSRN	Vel. Gorica	
76.	Obitelj Antoliš	"	
77.	Brdek	"	
78.	Brcković	"	
79.	Črnko		
80.	Detelić	Buševac	Gl.c. 81
81.	"	"	" 80
82.	Balturić	"	" 129/1
83.	Bobesić	"	" 131
84.	Bobesić	"	" 84
85.	Detelić	"	" 70
86.	"	"	Kol. 52
87.	"	"	" 54
88.	Duran	Vel. Gorica	" 44
89.	Detelić	Buševac	" 51
90.	Horvačić	"	" 125/1
91.	Vugrić	Vukovina	
92.	OPZ Turopolje	"	
93.	Obitelj Šimac	Vel. Gorica	
94.	Repač	"	
95.	Jagodić	"	
96.	Zobec	"	
97.	Peterlin	"	
98.	Popović	Vel. Mlaka	
99.	Župetić	Vel. Gorica	
100.	Vlahović	"	
101.	Crlić Ivan	"	
102.	Šafranko	"	
103.	Peštaj	"	
104.	Sabljić	"	
105.	Vuksan	"	
106.	Perše	"	
107.	Robić	Buševac	Kol. 2/2
108.	Golemac	Turopolje	
109.	Ljepović	Zagreb	
110.	Hrvojić	Suša	
111.	Zubek	Vel. Gorica	
112.	"	Zagreb	
113.	Veslić	Vel. Gorica	
114.	Katulić	Buševac	Kol. 71
115.	Kajganić	"	Gl. 53
116.	Kos	"	2ob
117.	Rožić	"	" 8

118.	Obitélj Robić	Buševac	G1.43
119.	"	"	Kol.29
120.	Kučan	Vel.Gorica	G1.40
121.	Katulić	Buševac	G1.22
122.	"	"	G1.76
123.	Winter	"	" 80/1
124.	"	"	119
125.	"	"	" 99/1
126.	"	"	" bb
127.	Glavaš	"	" bb
128.	Gregorec	"	" 99
129.	Kovačević	"	" 97
130.	"	"	" 83
131.	Črnko	"	" 79
132.	Vnučec	"	"
133.	OO Saveza komunista	"	" 67
134.	Obitelj Robić	"	Kol.45
135.	Katulić	"	" 49
136.	Matušin	"	"
137.	Perlić Nino	Vel.Gorica	"
138.	LASTIĆ Slavica	"	"
139.	Prepelić Franjo	Pokupsko	"
140.	Fuh Vlado	Buševac	"
141.	Peternac Vinko	Zagreb	"
142.	Prosvjetni sabor Hrvatske	Buševac	Kol. 2
143.	Robić Josip	"	" 2
144.	" Ivan	"	" 2
145.	Boro i Josip	"	6
146.	Mato i Vera	"	6
147.	Branka	"	6
148.	Jasna	"	6
149.	Mara	"	6/A
150.	Josip	"	Kol. 6/A
151.	Josip	"	"
152.	Katica	"	"
153.	Karmen	"	Kol. 23
154.	Stjepan	"	21
155.	Imbro	"	81
156.	Franjo	"	50
157.	Franjo	"	G1. 54
158.	Juraj	"	73
159.	Nikola	"	G1. 7
160.	Ivan	"	Kol.33
161.	Stjepan	"	Kol.33
162.	Josip	"	Kol.31
163.	Vid	"	3
164.	Tomo	"	G1.c 48
165.	Vera	"	67
166.	Josip	"	G1. 30a
167.	Rožić Josip	"	G1. 30
168.	Stjepan	"	" 1
169.	Tomo	"	" 1/m
170.	Draga	Vel.Gorica	"
171.	Josip	"	"
172.	Stepanić Antun	Lomnica	G1.123/A
173.	Stjepan	Buševac	"
174.	Sever Ivan	"	"
175.	Barica	Vel.Gorica	"
176.	Šoštar Zlatko	Buševac	"
177.	Tomašić Ivan	"	"

178.	Tomašić Marijan	Buševac
179.	SD "Polet"	"
180.	Rožić Ivan i Tanja	"
181.	Winter Ivan	121
182.	" Josip	121
183.	Zagorec Dana	Gl. 36
184.	Zagrebačke mljekara	Zagreb
185.	Trupčević Viktor	Vel. Gorica
186.	Mjesna zajednica	Buševac

Napomena: Izmjerna i dopuna spiska darovitelja spomen čavala štampanog u "Glasu Buševca" br. 10. Manji broj darovitelja omaškom nije upisan u prvi spisak. Ova grješka sada je ispravljena. Spomen čavli za koje nisu naručioci uplatili potrebnu svotu - skinuti su iz koplja zastave.

JAPICA I MAMICA (Deda i Baba)

Djed Martin kasno navečer dovukao se kući od susjeda, gdje je gledao TV- program. Njegova supruga Barek pogleda ga oštro i upita:

- Nu de si tak dugo stari ? Kud se ti potepleš ? Kud bi se potepal em znaš da sem bil na televizije.
- Onda ke si tam videl mrcina jedna - ljutito će stara - sigurno si pak gledel one besramnice tere na pol gole tancaju. Paf ! - pljunu stara bjesno Martinu pod noge. Stari se odmakne iznenađen očekujući novi rafal.
- Nesem - priba se stari - gledel sem onoga poljskoga junaka Hansa Klossa.
- Koga ? - zinu starā - Franca Kosa. Koga vraga imas nega za gledeti ?

Nesem reknel Franca Kosa babo - nek Hansa Klossa.
- A onoga Hajnca Kosa.

Ne babo Hajnca Kosa nek Hansa Klosa. Em sem ti babo sebole šumasta. Sem ti već priповедал да je to z televizije emisija tera se zove: Važnje od života.

- A ke turaš seke, stari bedak. Ke bi bilo važneše od života. Kad merneš se ti bu zabadava.

Tak se film zove babo- dodaje stari - a ke je i ke ne važneše od života to je druga stvar.

- A ke si onda gledel kad sad neznaš jeli važneše od života ili ne.

Joj ! - zinu bolno stari-. A de bi ja tebe sad se priповедal od početka do kraja. Saki tjeden je neke drugo. To ti je u nastavku.

- Vidim da je to u nastavku kad saku večer ideš v selo. Ti mene Martin neke tajiš.

Ne tajim babo. A ke ti bum tajil. Zake i ti ne jdeš zmenom pak bi videla.

- Nes ja tak bedasta da bi išla glejt kak jopci skoču po kištare. A neću ni tam ludem smrdeti kak ti.

Joj babo. Em su oni naši i zovu nas k sebe.

- Ali oni su mladi. Ti im samo smetaš.

Kej bi im smetal. Nek ti stalno neke iščeš da se name lutiš.

- Kad mi je mrsko bez tebe.

Ke si rekla babo ?

- E moj stari em si ti šumast. Ojdi k mene - reče, raširi ruke baba i doda drhtavim glasom: Mene je mrsko bez tebe.

Sportski
klub
"POLET"
1971.
godine

Prva
momčad

S lijeva stoje: Đurašin R., Katulić V. ref. ekipe, Vnučec Z. (predsjednik), Kovačić S., Bartolin J., Rožić M., Svečnjak, Kovačić S., ? Rožić M., Robić B. ref. juniora., Katulić I. teh. referent.

Čuće: Detelić V., Kovačević J., Klečić, Periša Z., Mundor J., Vinter I.

Ova momčad takmičila se u najvišem rangu od postojanja kluba u II zagrebačku ligu 1970-71. godine. U ovoj ligi takmičila se i momčad juniora i postigla zavidne uspjehe. Pored ovih dviju momčadi formirana je i momčad "Veterana" koja će se takmičiti u ligi veterana pri zagrebačkom nogomet. savezu 1972. godine.

- TURNIR
NOGOMETNIH
EKIPA
DRUŠTVENIH
ORGANIZACIJA
BUSEVCA

NA SLICI
EKIPA ČLANOVA
O.S. "SLOGE"
30. VI 1963.
GODINE

Stoje: Kovačević J./predsjednik OSS-e/ Vnučec Z., Kovačević J., Rožić J., Kirin I., Kos F., Svehla I., Čuće: Robić S., Katulić S., Bobesić Z., Rožić T. i Katulić Stjepan.

LOVAC

AKTIVNI ČLAN „SLOGE“

ČITÁCI

